

**МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Навчально-науковий інститут менеджменту, адміністрування та права

***Економічні проблеми розвитку
аграрного виробництва в регіоні***

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ СТУДЕНТІВ

Випуск 13

Частина 1

***Присвячується 30-річчю Вінницького національного
аграрного університету***

Вінниця–2012

УДК 332:338.432
ББК 65.9 (4УКР) 32 + 65.049 (4УКР)
Е-45

Економічні проблеми розвитку аграрного виробництва в регіоні. / Збірник наукових праць студентів / Редколегія: Мазур А.Г., Колесов О.С. та інші. – Вінниця, 2012. – Випуск 13. (Ч.1) – 119 с.

У збірнику висвітлено актуальні проблеми розвитку економіки аграрного сектору регіонів України.

Присвячується 30-річчю Вінницького національного аграрного університету.

Друкується за рекомендацією Вченої ради Навчально-наукового інституту менеджменту, адміністрування та права Вінницького національного аграрного університету. Протокол №8 від 24 лютого 2012 року.

Редакційна колегія:

Мазур А.Г., д.е.н., професор, ВНАУ;
Колесов О.С., к.е.н., доцент - відповідальний секретар, ВНАУ;
Прутська О.О., д.е.н., професор, ВНАУ;
Лисогор В.М., д.т.н., професор, ВНАУ;
Козловський С.В., д.е.н., професор ВНАУ;
Ціхановська В.М., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Кафлевська С.Г., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Потапова Н.А., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Мельничук О.Ф., к.ю.н., доцент, ВНАУ;
Мазур К.В., к.е.н., доцент, ВНАУ

З М І С Т

БІОЕНЕРГЕТИКА ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ АПК УКРАЇНИ	
Харчук А.І., Калетнік Г.М.	3
УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ АПК	
Чорноус В.В., Мазур А.Г., Гонтарук Я.В.	5
МИСТЕЦТВО ПРОВЕДЕННЯ ПЕРЕГОВОРІВ, ЯК ЗАПОРУКА УСПІХУ	
Козаренко Ю.В., Гонтарук Я.В.	8
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ РИНКУ БІОПАЛИВ В КОНТЕКСТІ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ	
Мазур О.В., Фіщук Б.П.	10
ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ БІОПАЛИВА В УКРАЇНІ	
Маланчук Я.А., Панасюк Т.Є., Скорук О.П.	13
ЕКОЛОГО - ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОЩУВАННЯ РІПАКУ	
Костик В.О., Фіщук Б.П.	15
ГОСПОДАРСЬКІ ПРАВОВІДНОСИНИ, ЇХ ОЗНАКИ ТА ВИДИ.	
Чорноус В.В., Красніцька Н.В.	18
ЕКОЛОГІЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ: ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ТА ОСНОВНИХ ЕЛЕМЕНТІВ	
Чередник О.О., Табенська О.І.	20
РОЗВИТОК АГРОБІЗНЕСУ В РЕГІОНІ	
Циба Т.І., Красняк О.П.	21
СХЕМА ДОКУМЕНТООБИГУ РІЗНИХ КАТЕГОРІЙ ДОКУМЕНТІВ	
Чорноус В.В., Полеся В.М.	23
ІНФЛЯЦІЯ В УКРАЇНІ: НАСЛІДКИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПОДОЛАННЯ	
Циба Т.І., Швець Т.І., Пронько Л.М.	25
СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ БІОЕНЕРГЕТИКИ	
Харчук А.І., Калетнік Г.М., Скорук О.П.	28
ПРОБЛЕМИ МОТИВАЦІЇ ПРАЦІ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	
Федик В.В., Березюк С.В.	31
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВІДНОВЛЮВАЛЬНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ В УКРАЇНІ	
Терещук Т.О., Скорук О.П.	34
КОНЦЕПЦІЇ СИТУАЦІЙНОГО ЛІДЕРСТВА	
Суківська В.Ю., Гонтарук Я.В.	36
СУТНІСТЬ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇЇ ФОРМУВАННЯ В АГРАРНІЙ СФЕРІ	
Стембловський Ю.В., Березюк С.В.	38
ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОЇ СФЕРИ	
Циба Т.І., Крот Т.В., Пчелянська Г.О.	41
ЕФЕКТИВНІСТЬ БРЕНДИНГУ ПІДПРИЄМСТВ НА ЗОВНІШНЬОМУ РИНКУ	
Янівська Д.О., Козловський С.В.	43
ОСОБЛИВОСТІ ФРАНЧАЙЗИНГУ В УКРАЇНІ	
Осипчук Т.П., Власенко І.В.	46
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА В УКРАЇНІ	
Постоюк І.О., Скорук О.П.	48
МЕНЕДЖМЕНТ ЯК НАУКОВЕ ВІДКРИТТЯ ХХ СТОЛІТТЯ	
Білик О.М., Колесов О.С., Гонтарук Я.В.	50
ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В ЕКОНОМІКУ РЕГІОНУ	
Артемчук Н.А., Прутська О.О.	52
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ГАЛУЗІ БУРЯКІВНИЦТВА В УКРАЇНІ	
Соловійова У.В., Мельничук К.С., Колесник Т.В.	54
ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В АГРАРНИЙ СЕКТОР УКРАЇНИ	
Слосаренко А.В., Прилуцький А.М.	57
КОМУНІКАЦІЇ ДІЛОВИХ ПАРТНЕРІВ	
Кухар О.С., Мазур К.В., Гонтарук Я.В.	59
ОЦІНЮВАННЯ КРЕДИТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЗА УМОВ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ	
Швець А.Г., Потапова Н.А.	61
РОЛЬ БАНКІВ В ІНВЕСТИЦІЙНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ	
Фаюра Н.Д., Постоюк І.О.	63

АНАЛІЗ БЮДЖЕТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ Павлюк Д.Є., Голишевська Л.В.	66
ПОДАТКОВИЙ КОНТРОЛЬ В УКРАЇНІ: ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ Оріщена С.В., Шевчук О.Д.	68
ОРГАНІЗАЦІЯ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ НА ПІДПРИЄМСТВІ Швець А.Г., Подолянчук О.А.	71
ФІНАНСОВА САНАЦІЯ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ФІРМИ Мороз В.В., Власенко І.В.	73
«ПАБЛІК РИЛЕЙШІЗ» В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ ПІДПРИЄМСТВА Онофрійчук І.С., Мамалига С.В.	75
ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА МЕТОДИКИ АУДИТУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ Причепя Г.В., Подолянчук О.А.	77
МИТНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ Чорноус В.В., Кухар О.С.	79
ДОСВІД ІННОВАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА В ФРН Савчук М.О., Скорук О.П.	81
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ФІРМИ Кулик І.О., Власенко І.В.	83
АГРАРНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ Й ОСОБЛИВОСТІ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ Кукурузяк К. Кубай О.Г.	86
ІННОВАЦІЙНЕ ВИКОРИСТАННЯ СОЛОМИ Костик В.О., Скорук О.П.	88
ФІНАНСИ В ЕКОНОМІЧНІЙ СИСТЕМІ ДЕРЖАВИ Коліжук М.В., Березюк С.В.	90
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ КРЕДИТУВАННЯ В УКРАЇНІ Клибанівська І.Я., Березюк С.В.	93
ДЕФЦИТ БЮДЖЕТУ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ЗМЕНШЕННЯ Гошовська Т.І., Березюк С.В.	95
ПОНЯТТЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ТА ФАКТОРИ, ЯКІ ЇЇ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ Кулик О.М., Коваль Н.І.	97
ОРГАНІЗАЦІЯ СЛУЖБИ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ Загородня О., Гуцаленко Л.В.	99
ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА І СПОЖИВАННЯ БІОДИЗЕЛЬНОГО ПАЛИВА В УКРАЇНІ Причепя Г.В., Скорук О.П.	101
СОЦІАЛЬНА РЕКЛАМА В УКРАЇНІ Долгіх К.І., Мамалига С.В.	104
ФУНКЦІЇ І ПОВНОВАЖЕННЯ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ Дерун О.І., Кубай О.Г.	105
УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМ БОРГОМ УКРАЇНИ Демидаш Л.С., Голишевська Л.В.	108
ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СТРАТЕГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ Гудзь Г.М., Кафлевська С.Г.	110
ПРОБЛЕМА «СМИСЛУ ЖИТТЯ» У КОНТЕКСТІ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТИРІВ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ Герасимчук О.М., Герасимова І.Г.	113
ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В КОНФЛІКТНИХ СИТУАЦІЯХ Демидаш Л.С., Волонтир Л.О.	115

Можна запропонувати також деякі шляхи та напрями подолання інфляційних процесів, чи хоча б зменшення ступеня їх впливу:

1. перехід до активної грошово-кредитної політики;
2. розширення обсягів рефінансування;
3. посилення контролю за проблемними кредитами;
4. протидія зловживанню монопольним становищем;
5. впорядкування державних фінансів, скорочення бюджетного дефіциту з перспективою його повної ліквідації;
6. зниження податкових ставок із прибуткового податку на громадян, що посилюватиме стимули до праці, збільшуватиме особисті заощадження, а з податку на прибуток підприємств — стимулюватиме розвиток інвестиційного процесу [4].

Одним із найбільш сучасних та доволі ефективних методів боротьби з інфляцією є таргетування – встановлення цільових орієнтирів чи кількісних параметрів, що їх визначають і дотримуються у своїй політиці центральні банки. Зазвичай орієнтиром слугує тверда цифра допустимого приросту, в межах якої повинні утримуватися темпи приросту.

Важливим чинником, що зумовив зростання популярності таргетування інфляції, стало зниження ефективності застосування таргетування грошової маси, оскільки зміна обсягу грошових агрегатів і макроекономічних показників не є повністю взаємозалежними, що, відповідно, не дає можливості забезпечити достатню успішність реалізації грошово-кредитної політики. Хоча таргетування грошової маси (грошових агрегатів) обмежує грошову емісію, а отже, служить засобом стримування інфляції, але, на жаль, воно не усуває причин інфляції, зокрема практики покриття бюджетних дефіцитів за рахунок емісії грошей. Важливо зазначити, що таргетування інфляції повинно базуватись на систематичній оцінці майбутньої інфляції, а для її прогнозування потрібні надійні статистичні дані та економетричні моделі [1].

Висновок. Сьогодні інфляція – один з найнебезпечніших процесів, що негативно впливають на фінанси, грошову систему загалом. Інфляція означає не тільки зниження купівельної здатності грошей, вона підриває можливості господарського регулювання, перешкоджає проведенню структурних перетворень, відновленню порушених пропорцій.

Тож для боротьби з цим негативним явищем необхідно застосовувати такі методи: контроль за грошовою масою; стабілізація інфляційних очікувань населення; збільшення ступеня товарності економіки; зменшення податків; регулювання валютного курсу. Для сприяння економічному зростанню та зайнятості монетарна політика країни має бути орієнтована на довгострокові цілі, необхідна стабільність національної грошової одиниці.

Література

1. Коваленко О. Інфляція в Україні: особливості та вплив на фінансову систему / О. Коваленко // Формування ринкової економіки в Україні. – 2009. – вип. 19. – С. 308 – 319.
2. Індекси споживчих цін на основні групи товарів та послуг / за ред. О.Г. Осауленка // Статистичний збірник «Україна в цифрах у 2010 році». К.: Держкомстат України. – 2011.
3. Інфляція. [Електронний ресурс] / Режим доступу – <http://www.insidebusiness.ru>
4. Динаміка інфляційних процесів за роки незалежності України. [Електронний ресурс] / Режим доступу – <http://www.rusnauka.com>

Summary

Inflation in Ukraine: Implications and ways to overcome / T.I. Tsyba, L.M. Pronko

The article considers the nature of inflation, defined consequences and possible ways to overcome in Ukraine under present conditions.

Keywords: inflation, CPI, GDP Deflator, tahetuvannya, the budget deficit.

УДК 339.9:620.95

СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ БІОЕНЕРГЕТИКИ

Харчук А.І.

Калетнік Г.М., *д.е.н., професор,

Скорук О.П., к.е.н., доцент,

У статті проаналізовано стан та основні тенденції розвитку світового ринку біоенергетики, визначено виробничі потужності по виробництву біопалива світі у розрізі країн, та можливості країн Європи по виготовленню біодизеля. Досліджено процес державної підтримки та розвитку біоенергетики у країнах Європи.

Ключові слова: біоенергетика, біопаливо, ринок біопалива, біодизель, біоетанол, біогаз.

Постановка проблеми. Підвищення цін на енергоресурси та погіршення екологічного стану навколишнього середовища внаслідок зростаючого споживання викопних видів палива спонукають людство до використання біомаси на енергетичні потреби. Аграрний комплекс є основною галуззю, що виробляє біомасу. Майже 65% енергії з відновлювальних джерел можливо сформувати за рахунок продукції сільськогосподарського походження [1, с. 16]. Особливої актуальності це питання набуває для стабільного економічного розвитку України, у такій ситуації необхідний детальний аналіз світового розвитку біоенергетики.

Аналіз останніх досліджень. Проблеми розвитку біоенергетики в умовах сталого забезпечення продовольчої безпеки розглядалися в працях таких вчених як: Г.М. Калетнік, П.Т. Саблук, Ф.Ф.Адаменя, Я.О. Серіков, О.М. Пархоменко, В.А. Герасимович, В.О.Дубровін, Г.І. Ковтун, О.Г. Макарчук, О.М. Щербин, Г.М. Забарний, В.П.Ситник та інших.

Постановка завдання. Проаналізувати стан та основні тенденції розвитку світового ринку біоенергетики, визначити виробничі потужності по виробництву біопалива світі у розрізі країн, та можливості країн Європи по випуску біодизеля. Дослідити процес державної підтримки та розвитку біоенергетики у країнах Європи.

Виклад основного матеріалу. Рівень розвитку країн світу тісно пов'язаний зі споживанням енергії. Нафта залишається нині домінуючим джерелом енергії для багатьох галузей економіки. Країни ЄС здебільшого є імпортно орієнтованими щодо споживання нафтопродуктів. Зростання глобальної економіки приведе до підвищеного попиту на різноманітні види сировини й, насамперед, на органічні види палива [2].

Розвинуті країни світу здійснюють розв'язання поставленої проблеми за допомогою державної політики, спрямованої на досягнення енергоефективності. Її вибір обумовлений такими причинами:

- необхідністю посилення своїх конкурентних позицій у світі;
- потребою гарантування енергетичної безпеки;
- зростанням цін на світовому ринку мінеральних енергоресурсів;
- можливостями використання переваг власного енергетичного сектора на основі впровадження інноваційних технологій [3].

Біологічне паливо (англ. biofuels) – це поновлюване джерело енергії, на відміну від інших природних ресурсів, таких як нафта, вугілля і ядерне паливо. Біопаливом вважається будь-яке паливо, що містить не менше 80% (за об'ємом) матеріалів, отриманих від живих організмів.

Сьогодні біопаливо є найбільш перспективним напрямком розвитку альтернативної енергетики, його перевагами серед інших джерел енергії є те, що біопаливо виробляється із доступної сировини, при чому кожен регіон може обрати саме ту сировину, яка є найбільш економічно доцільною та розповсюдженою, саме у ньому. Окрім того, виробництво біопалива призведе до зменшення залежності України від імпортних енергоносіїв. Крім того, застосування біопалив стримує зростання цін на нафту, сприяє активізації розвитку аграрного сектору економіки, зменшують потребу в державному фінансуванні підтримки АПК, сприяють створенню додаткових робочих місць [4, с. 32].

До найбільш відомих видів біологічного палива варто віднести: етанол, метан, біогаз, паллети та гранули (продукти переробки відходів лісового господарства), біодизельне паливо, олії з властивостями аналогічними нафті, ізобутан, водень та інше.

Отримання деяких видів біопалива можливо з різних джерел. Так етанол можна отримати, використовуючи як сировину цукрову тростину, відходи при вирощуванні кукурудзи, соломі, відходи лісового господарства (хвою), що значно збільшує можливості виготовлення біологічного палива, а також розширює його географію.

Ефективність виготовлення біопалива залежить від багатьох факторів, найбільш вагомими з яких є технологічні можливості, якість сировини, можливості кооперації виробництва з метою оптимального використання супутніх (побічних) продуктів, якості отриманого палива, а також широти можливостей його використання на існуючих технологічних установках, транспорті.

Розглянемо виробничі потужності країн Європи по виробництву біопалива у таблиці 1.

Таблиця 1

Виробничі потужності по одержанню біопалива у 2008 році

Країна	Біоетанол, млд. галонів	Біодизель, млд. галонів
Бразилія	4966,5	64,1
Канада	264,2	25,4
Китай	422,7	29,9
ЄС	608,4	1731,9
Індія	105,7	12
Малайзія	-	86,8
Таїланд	79,3	68,8
США	6498,7	444,5

присвячених.

Протягом тривалого часу Європа залишалася безумовним світовим лідером у виробництві біодизеля. У 2006 р. його випуск склав 4,28 млн. т, чи 3/4 світового обсягу, але вже в 2008 р. частка цього континенту у світовому виробництві біодизельного палива знизилась до 59%, а в 2010 р. відбулось зниження до 48% (табл. 2).

Виробництво етанолу в ЄС в 2008 році становило близько 5 млрд.л, у 2016 році становитиме 15 млрд. л. Виробництво біодизеля в 2008 році було на рівні 11, у 2016-му - 29,5 млрд. л. Очікується, що до 2030 р. споживання біопалива в ЄС збільшиться порівняно з поточними показниками в 13-18 разів. ЄС поставив перед собою ціль вийти на рівень споживання біопалива в 5,75%, у той час як на сучасний момент він складає 1,4%. Згідно з прогнозом, до 2030 р. частка споживання етанолу порівняно з біодизельним паливом збільшиться з 1/5 до більш ніж 2/3[5].

Таблиця 2

Виробництво біодизельного палива в Європі та світі, тис.т

Країни	Роки					
	2000	2005	2006	2007	2008	2010
Усього	703	2923	5602	8485	9895	16730
Європа	697	2594	4281	4975	5800	8070
Чехія	67	127	110	65	80	190
Німеччина	220	1450	2200	2200	1800	2000
Франція	311	417	518	800	1560	1940
Італія	80	300	600	500	300	500
Австрія	18	75	121	200	250	230
Великобританія	0	65	100	200	200	400
Нідерланди	0	0	0	100	200	300
Португалія	0	0	91	125	200	220
Швеція	0	6	30	120	120	160
Іспанія	0	74	125	170	100	500
Польща	0	0	91	45	90	300
Америка	6	259	980	2695	3110	6300

Ведучими продуцентами альтернативного палива в ЄС виступають Німеччина, Франція й Іспанія, а серед нових членів великими виробниками можуть стати Чехія й Угорщина. У найближчі п'ять років варто очікувати зростання виробництва етанолу в країнах ЄС - експортерах зерна. Зокрема, Угорщина має намір збільшити переробку свого надлишку пшениці в біопаливо. Країна оголосила про розширення виробничих потужностей по одержанню етанолу до 2,8 млн. куб. м з 80 тис. у даний час.

Державну підтримку у сфері альтернативної енергетики також варто розглядати як частину взаємоузгодженої діяльності суб'єктів економічної системи. Роль держави полягає у формуванні загальної концепції розвитку галузі та визначенні місця кожного учасника процесу. Держава встановлює правила та розставляє акценти. Розглянемо процес державної підтримки розвитку альтернативної енергетики (у частині виробництва біопалива) на прикладі США та Європейського Союзу. Даний процес передбачає такі кроки.

Крок 1. Усвідомлення проблеми. Проблема глобальна - стрімке скорочення традиційних енергетичних ресурсів. Проблема поточна - здорожчання енергетичних ресурсів з усіма відповідними обставинами. Проблема екологічна - забруднення від видобутку, переробки та споживання традиційних енергоресурсів.

Крок 2. Визначення завдань державної політики у енергетичній сфері. Завдання поточне - зменшення споживання традиційних паливних ресурсів (або ж принаймні не збільшення). Завдання перспективне - перехід на альтернативну енергетику, яка, у силу обставин, у майбутньому перетвориться на традиційну.

Крок 3. Визначення можливостей та інструментів подолання проблеми. Можливості держави, як відомо, - фінансові, у вигляді допомоги, пільг, субвенцій відповідним суб'єктам, а також інвестицій у стратегічно важливі проекти; законодавчі; адміністративні та інші.

Крок 4. Концепція та її реалізація. Найважливіша частина вирішення проблеми. Чітке бачення переходу від теперішнього незадовільного стану до бажаного майбутнього, що супроводжується використанням наявних ресурсів, активізацією потенційних, розподілом ролей між суб'єктами, на яких покладено відповідальність за здійснення окремих завдань. Саме реалізація концепції дає результат. Без неї неможливо розраховувати на успіх у вирішенні складних питань, адже вона забезпечує системність та комплексність.

Крок 5. Коригування концепції. Концепція, як правило, розрахована на кілька років чи десятиліть, залежно від складності проблеми. Відповідно через певний період потрібно переглянути концепцію, щоб внести відповідні зміни [6].

Висновки. Отже, розвиток біоенергетики у світі в останні десятиліття набуває бурхливих темпів. Саме розвиток альтернативної енергетики стає одним із перспективних шляхів збереження національної та світової безпеки. Варто звернути увагу на закріплені законодавством форми даної підтримки, які активно розвиваються у країнах Європи та США. Широкий перелік інструментів для мотивації приватного сектору, суб'єктів промисловості та комерційної діяльності забезпечує врахування практично всіх основних шляхів поширення енергоефективних технологій.

Для України питання розвитку біоенергетики є одним із пріоритетних, важливим є використання закордонного досвіду для вжиття оптимальних заходів по стимулюванню розвитку даної галузі та забезпечення її стабільного функціонування.

Література

1. Розвиток сільськогосподарських територій та можливостей для окремих громад / за ред. В.О. Дубровіна, А. Бибек, В.М. Любарського.- Київ.-2009 – 111 с.
2. Калетнік Г.М. Розвиток ринку біопалива у Європі // Теорія і практика ринків. – 2007. - №1(2). – С. 99 - 102
3. Єрмілов С.Ф. Державна політика енергоефективності в українському та європейському контексті// Економіка і прогнозування. – 2007. – № 2. – С. 27 – 42.
4. Єранкін О. Місце виробництва біопалива у формуванні маркетингових стратегій підприємств АПК в контексті глобалізаційних проблем // Пропозиція. – 2009. - № 4. – С. 32 – 36
5. Кирилов Ю.Є., Губа М.І. Виробництво та ринок біопалива: світові тенденції // Таврійський науковий вісник. Вип. 66 - С.312-319
6. Лук'янихіна О.А., Вакуленко І.А. Сучасні тенденції розвитку ринку біопалива у світі (огляд) // Збірник наукових праць Буковинського університету. – Випуск 7. – С. 43-51

Summary

Global trendsdevelopment of bioenergy / Kaletnik G., Skoruk O., Kharchuk A.

The article analyzes the situation and main trends in the global market of bioenergy. Investigated production capacity of production biofuels by country of the world, and opportunities in Europe for the production of biodiesel. The process of state support and development of bioenergy in Europe.

Keywords. bioenergy, biofuels, market biofuels, biodiesel, bioethanol, biogas.

УДК 331.101.3:338.432

ПРОБЛЕМИ МОТИВАЦІЇ ПРАЦІ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Федик В.В.

Березюк С.В., к.е.н., доцент

В статті розглядається сучасний стан та особливості мотивації праці в аграрних підприємствах, запропоновано напрями підвищення мотивації праці.

Ключові слова: мотивація, оплата праці, продуктивність, стимулювання, трудові ресурси.

Вступ. Глибокі зміни в політичній, економічній та соціальній сферах, що відбуваються в Україні, спрямовані на становлення нової економічної системи, заснованої на ринкових відносинах. Ключовими ознаками ринкової економіки є менеджмент, маркетинг та мотивація. Жодне рішення не може бути прийняте та реалізоване без залучення більшої чи меншої кількості різних людей. Саме вивчення мотивації праці дозволяє глибоко проаналізувати трудову поведінку людей у всій її різноманітності, впливати на неї для досягнення цілей організації. Сучасні керівники зацікавлені, щоб працівники на їх підприємствах працювали з максимальною продуктивністю та з мінімальними витратами, а це потребує ретельного вивчення як вже існуючих, так і розробки нових теорій мотивації трудової діяльності працівників. Тому можна стверджувати, що проблема управління мотивацією праці на підприємствах є досить актуальною для сучасної України. В будь-якому суспільстві, в будь-який час одним із найважливіших елементів економіки була праця і фактори, які впливають на її ефективність.

До останнього часу мотивація як рушійна сила поведінки, як усвідомлене прагнення до певного типу задоволення потреб, до успіху, не була самостійним об'єктом дослідження, що не можна визнати правомірним. На практиці жодний договір, угода або рішення не можуть бути укладені, прийняті і реалізовані без залучення до цього більшої чи меншої кількості різних людей з притаманними їм поглядами, переконаннями, цілями,